

Mit spørgsmål til statsministeren går altså på: Er det efter statsministerens mening i overensstemmelse med grundlovens § 20, at man overdrager kompetencen til at afgøre, hvad der kan overgå til flertalsafgørelse, til en lille, selvbestaltet gruppe af partier i Folketinget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der er jo ikke noget, der er overdraget til en lille, selvbestaltet gruppe i Folketinget. Under alle omstændigheder skal de beslutninger træffes i Folketinget, men det er da tilladt for en række af Folketingets partier at indgå politiske aftaler. Det ændrer ikke på, at beslutningerne skal træffes her, men det er da helt almindelig praksis, at en kreds af politiske partier kan træffe aftale om, hvorledes de vil forholde sig i bestemte situationer. Det er alene det, der er tale om, og der vil blive fuldstændig åbenhed om processen og åbenhed i debatten. Alt vil blive lagt frem.

Vi er altså nogle partier, der har fundet en fælles platform. Vi siger, at der er nogle områder, hvor vi egentlig synes, det er fornuftigt at træffe beslutninger i EU med kvalificeret flertal, og at der er nogle andre områder, hvor vi i hvert fald ikke vil sige på forhånd, at vi vil gå ind for det, men hvor der skal være enighed mellem partierne bag aftalen, før vi vil stemme for forslaget om at overgå til kvalificeret flertal. Det er en fuldstændig normal fremgangsmåde med fuld gennemsigtighed og fuld åbenhed.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er enig i, at det i sidste ende er Folketinget, der kommer til at træffe beslutningen. Men i og med at man har forsøgt at lokke et af Folketingets partier, som godt kan siges at være tungen på vægtskålen i forbindelse med fem sjettedelsflertallet, med i aftalen, ligger afgørelsen jo her med de bindinger i aftalen, som statsministeren tidligere har været inde på.

Det er en politisk aftale, som skal videreføres, til forfatningstraktaten udløber, og med de bindinger, der er i den, mener vi i Dansk Folkeparti, at der er en udfordring af grundlovens § 20. Man har sagt fra starten, at på de og de områder er der ikke flertalsafgørelse nu, men en selvbestaltet gruppe i Folketinget kan ændre det, så der fra at være krav om enstemmighed kun er krav om flertalsafgørelser på de områder. Derfor er der faktisk et skisma fra den situation, vi havde før aftalen, til den situation, vi har nu, efter at aftalen er indgået.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jamen det er der da ikke. Situationen vil jo være den, at hvis det overhovedet bliver aktuelt, kommer der et eller andet forslag fra EU-Kommissionen om, at på det og det område skal man overgå fra at træffe beslutninger med enstemmighed til at træffe beslutninger med kvalificeret flertal. Det skal vi så behandle her i Folketinget, og det vil aftalepartierne så tage stilling til.

Kl. 16.00

Vi er faktisk en kreds af partier, der har været så åbne, at vi allerede nu har sagt, at der er nogle felter, hvor vi vil have en positiv holdning til at overgå til at træffe beslutninger med kvalificeret flertal. Vi ruger ikke over det, vi siger åbent allerede nu, at der faktisk er en række felter, hvor vi synes, det er fornuftigt at gå over til at træffe beslutning med kvalificeret flertal.

På andre felter – specielt når det handler om arbejdsmarkeds- og socialsystemet og dele af skattepolitikken – siger vi, at her skal der i hvert fald være enighed mellem kredsen af partier bag aftalen, før vi vil stemme for et forslag om at overgå til kvalificeret flertal.

Det er, kan man da sige, i den grad åbenhed og gennemsigtighed. Vi siger åbent til den danske befolkning allerede nu, hvordan vi vil håndtere situationen, i stedet for at gå og skjule det.

Jeg må sige, at den kritik, som hr. Peter Skaarup og hr. Keld Albrechtsen kommer med, altså kun tjener et kampagneformål, fordi de to partier allerede har startet deres nejkampagne. Den tjener ikke noget seriøst formål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må desværre konstatere, at statsministeren tramper videre i de sørgelige fodspor, som hans forgængere har efterladt.

Når vi har skullet til folkeafstemning, har alle unionstilhængerne altid indledt bortforklaringernes strategi. Altid bagatelliserer man problemet, altid skal de spørgsmål, der rejses, fejes ind under gulvtæppet, og efter folkeafstemningerne har det altid vist sig, at hvis det er lykkedes for unionstilhængerne at vinde den, holder det, de lovede, ikke.

Derfor synes jeg, det var klogere, hvis statsministeren åbent erkendte, at det, man ønsker med forfatningstraktaten, er at kunne lave disse ændringer, fjerne vetoretten på en række områder uden at lave traktatændringer og uden at lave folkeafstemninger i de enkelte lande. Man vil flytte magten væk fra befolkningen og over til en lille gruppe politikere på Christiansborg,